

— Не съмъ чулъ.

— Не сте ли чували, че г-нъ Миларовъ се е отказалъ да подпише протеста на Цанкова, противъ растурване на Сино-дадния Съветъ въ София, само съ цѣль да се скара?

— Не съмъ чулъ.

— Какъ стана, че Бѣловъ се отказалъ отъ ваший заговоръ?

— Той се отказал по тази причина, че отпустнатите пари за заговора не бѣха толкова, колкото той искалъ, за да влезе въ заговора.

— Колко дена стояхте тукъ въ София?

— 5—6 дена.

— Сини очни носъхте ли?

— Болѣше ме лѣвото око и за това носъхъ тѣмни очила.

— Познавахте ли се съ сѫдията Миларовъ въ Пловдивъ?

— Да.

— Нѣкакъ пажъ сѫдията Миларовъ сварватъ ли ви е съ г-на Миларова?

— Не.

Прокурора: Кога се отказахте отъ заговора?

К. Поповъ: Веднага щомъ стана гърмежа.

— Какъ се рѣшихте тогава да кажете на г-на Миларова, че се отказвате? той не ви ли заплаши, че ще ви убие?

— Не ме е заплашвалъ. Той даже ме улѣсни съ пари, да отида въ Одринъ.

— Не изглежда ли вашето заминаване малко нѣщо на бѣгство, като мислѣхте, че г-нъ Миларовъ може да открие нѣщо, когато го арестуваха и да арестуватъ и васъ?

— Не, защото азъ нѣмахъ никаква вина. Всичката вина лежеше върху него.

Зашитника Плакуновъ: Да опрѣдѣли г-нъ Поповъ: кога е билъ арестуванъ отъ турските власти, кога е билъ прѣдаденъ въ Бѣлгардия, кога е билъ въ София въ хотелъ „Люксембургъ“, въ коя дата е тръгналъ отъ Пловдивъ, въ коя година, кой мѣсяцъ и кой денъ. Мои тѣзи дати да се опрѣдѣлятъ.

Прокурора: Въ отговоръ на това, азъ ще питамъ г-на Попова, не е ли той съгласенъ съ дати, които сѫ спомѣнати въ обвинителния актъ?

К. Поповъ: Може да сѫ вѣрни, но положително не помня, да ли сѫ сѫщитѣ дати.